

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 21 januari 2020 met nummer RvVb-A-1920-0460
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0795-SA

Verzoekende partij	de heer Carl VANDEN BULCKE vertegenwoordigd door advocaten Jozef UBAGHS en Annemie VAN HOVE met woonplaatskeuze op het kantoor te 2200 Herentals, Lierseweg 116
Verwerende partij	de provincie van ANTWERPEN vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad
Tussenkommende partij	de heer Tom VAN DEN BORG vertegenwoordigd door advocaat Koen VERHAEGEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2970 Schilde, Vloeyenbergdreef 1

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert door neerlegging ter griffie op 14 juni 2019 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 18 april 2019.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkommende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 28 december 2018 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een omgevingsvergunning verleend voor het slopen van een eengezinswoning en het bouwen van een meergezinswoning met één studio en twee appartementen op de percelen gelegen te 2610 Wilrijk, Jozef Kenneslei 12, met als kadastrale omschrijving afdeling 43, sectie A, nummer 184X2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 26 augustus 2019 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 4 september 2019 toe in de debatten.

De Raad verwerpt met het arrest van 8 oktober 2019 met nummer RvVb-S-1920-0134 de vordering tot schorsing.

Het arrest van 8 oktober 2019 werd aan de partijen betekend met een aangetekende brief van 14 oktober 2019.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Er bestaat geen noodzaak om te oordelen over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst, aangezien, zoals hierna zal blijken, de afstand van het geding vastgesteld wordt.

IV. VERSNELDE RECHTSPLEGING

Artikel 69, tweede lid van het Procedurebesluit bepaalt dat indien de Raad de bestreden beslissing niet heeft geschorst, de verzoekende partij een verzoek tot voortzetting moet indienen binnen een vervaltermijn van dertig dagen. Doet zij dit niet, dan geldt ten aanzien van haar een onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding.

De verzoekende partij heeft geen verzoek tot voortzetting ingediend.

Artikel 72, §1 van het Procedurebesluit stelt dat indien er geen verzoek tot voortzetting werd ingediend, de verzoekende partij binnen een vervaltermijn van vijftien dagen die ingaat de dag na de dag van de betekening van de mededeling door de griffier dat de afstand van geding zal worden uitgesproken, kan vragen om te worden gehoord.

De verzoekende partij heeft niet gevraagd om te worden gehoord binnen de vijftien dagen na de betekening per aangetekende brief van 2 december 2019 van bovenstaande mededeling door de griffier.

Uit dit stilzitten leidt de Raad af dat de verzoekende partij niet aandringt op de verdere behandeling en derhalve berust in de bestreden beslissing.

De Raad stelt de afstand van geding vast in hoofde van de verzoekende partij.

V. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Gelet op de vaststelling van de afstand van geding door de verzoekende partij, wordt zij beschouwd als de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld.

2.

De Raad is van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partij niet ten laste van de verzoekende partij te leggen aangezien de tussenkomende partij zelf beslist om al dan niet tussen te komen in een procedure. Bovendien bestaat het risico dat door de tenlastelegging aan de verzoekende partij van de kosten van de tussenkomst het recht op toegang tot de rechter onredelijk wordt bezwaard.

De verzoekende partij kan moeilijk inschatten hoeveel partijen er zullen tussenkomen in de procedure. Door de kosten van de tussenkomst ten laste te leggen van de verzoekende partij, bestaat het risico dat ze financieel wordt afgeschrikt om een beroep in te stellen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van het geding wordt vastgesteld.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 300 euro, ten laste van de verzoekende partij.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 21 januari 2020 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Bart VOETS

Pieter Jan VERVOORT